

Erdőhegy, 1814. jan. 18. – Presbiteri gyűlés jegyzőkönyve a Bíró Ferencet Sillye János részéről ért vádak kivizsgálása kapcsán. A vád szerint a felperes ellopta az úrasztali kenyeret azért, hogy malmos gazda léte megtagadta a gabona kiadását az egyháznak, de a vizsgálat során bebizonyosodott, hogy a gyakorolt szokás nem volt törvényerejű. A két fél összebékítése után az egyház úgy határoz, hogy többé nem fordul a malmos gazdához kenyérnek való gabonáért.¹

N-o. 3.²

Mái napon ú[gy]mint 1814. esztendő[en] Januarius 18. napján presbyterialis gyűlést tartván két egymással ügyelő személyek bajaik megvizsgálása s eligazítása végett, a panaszoló felperes volt Bíró Ferentz, alperes nemes Sillye János.

A nevezett felperes illy panaszát terjeszté előnk[e], hogy az írt alperes a csapszékben sokak hallattára huntzfutolván őtet, illy szentségtörőnek kiáltotta: hogy az Úr asztaláról ellopta volna a kenyeret.

Melly szavakat a felperes tulajdonképpen vévén, kérte tőlünk vagy gonoszságának kikeresését, vagy ezenn dologbann ártatlan voltának világosságra való hozását, és az igazságtalan vádolónak mint alperesnek a rajta kezdett illetlenségben való ném[in]e]mű megakadályoztatását.

Evégre az alperes megkérdeztetvén, nem tagadta, hogy a fent írt vádat mondotta, ez okát adván, hogy hogyné lopná el az olyan az asztaltól a kenyeret (mert igaz ugyan, hogy nem tulajdonképpen mondotta az asztalról ellopottnak lenni a kenyeret, tsak öszevetve), aki az öröktől fogva szokásban volt, s törvénné vált, az Úrnak asztalára ajánlott gabonának adását megszünteti, megtagadja, s elvonja, hiszen ez tsak olyan, mintha az asztalról lopta volna el a kenyeret.

Erre a felperes felelt, hogy nem olly gabonát tartoztatott meg, vagy nem annak adását szüntette meg más malmos gazdákkal együtt, mellynek adása törvénné vált volna, és amellyet a malmos gazdák minden communiora kiadni tartoztak volna, mert az nem volt törvény, vagy tartozás, hanem olly korra való ajánlás, amikor nem lesz az ekklézsiának, akkor pedig, minthogy volt az ekklézsiának, azt mondotta, hogy most van az ekklézsiának, süssek abból, ha nem lesz, adunk.

Erre az alperes: ha ez így van, hogy nem volt törvény a mindenkori communiora való adása a búzának, tsak szorultság idején való, úgy hibáztam szavamba, mert nekem úgy esett értésemre mint vakmerő fősvénységből való megtagadása a már törvénné vált Isten ditsőségére való ajánlásnak. És ha a dolgot voltaképpen tudtam volna, azonn szavak szájamból nem származtak volna. Eképpen mind a felperes a vádolt bűn alól megtisztulván, az alperes pedig tudatlanságból esett felebarátja ellen való hibáját megesmévén, m[in]e]u[tána] általunk keresztyén módonn öszebékéltettek volna, végeztetett:

Hogy ennekutánna a sz[ent] ekklézia az Isten ditsőségét különbözőképpen előmozdítani kívánó malmos gazdához, az úrasztalára a malom részről való alamizsna adásért ne folyamodjon, hanem találtathatnak a sz[ent] ekklézsiába olly Isten ditsőségét szerető hívek, akik, a szükség úgy hozván magával, amidőn az előadandó sz[ent] alkalmatosságra megszólíttatnának, az Isten ditsőségére való alamizsnájokat nem fogják sajnállani.

Költ Erdőhegyen a fent írt eszt[endőben], hó[an] s naponn.

¹ Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Információs Hivatal FK-123974 számú kutatási témapályázata

² Erdőhegy-Kisjenői Református Egyházközség, b.1. Jegyzőkönyvek. Presbiteri jegyzőkönyv (1814) 1847–1880, Iskolaszéki jegyzőkönyv 1880–1886.